Nukasus smėlio (Nr.2), žemės (Nr.3), pilko smėlio (Nr.4) sluoksnius, 2,1 m gylyje nuo buvusių pirmo aukšto grindų atsidengė 3 m ilgio medinio pastato apardytų pamatų liekanos. Pamatus sudarė 40x20 cm ir panašaus dydžio vienas šalia kito sudėtų akmenų eilė, besidriekianti ŠV-PR kryptimi. Akmenys guldyti ant supilto žvyro bei smėlio. Šalia pastato rasta apdegusių lentų, angliukų, molio tinko, įtveriamasis peilis, XV a. datuojamos keramikos. Manoma, kad pastatas degė mažiausiai 2 kartus. Šalia pamatų išryškėję įkasimai greičiausiai sietini su buvusios tvoros pėdsakais.

Pastato funkcionavimo metu susiformavęs sluoksnis (Nr.5) stratigrafiškai skyrėsi nuo po juo esančio 20-40 cm storio juodos žemės sluoksnio (Nr.6). Tai pirminis stebėtas žemės paviršius, po kuriuo buvo įžemis - smėlis. Apatiniame sluoksnyje iš viso rasta 12 žiestų puodų pakraštėlių, 10 dugnelių fragmentų. Ši keramika datuojama XIV-XV a. pradžia. Be puodų šukių, rastas koklio su kryžmine anga fragmentas ir galąstuvo dalis.

Nukasus sluoksnį Nr.6, įžemyje išryškėjo keletas duobių, stulpaviečių kontūrai. Išsiskyrė 120x90 cm dydžio, 30 cm gylio duobė - greičiausiai buvęs židinys. Jo šonai ir dugnas buvo apdėti 8x5 cm skaldytais granito gabalais. Juodoje degėsių pilnoje žemėje, pripildžiusioje duobę, aptikta geležinio skiltuvo dalis. Keramika, rasta duobėje, nesiskiria nuo rastos sluoksnyje Nr.6.

Raimondas Sprainaitis

Žvalgomieji tyrimai Klaipėdos senamiestyje, Šv.Jono bažnyčios vietoje

1994-1995 m. MLIM vykdė žvalgomuosius archeologinius tyrimus Klaipėdos senamiesčio R dalyje, tuščiame sklype tarp Turgaus ir Pylimo gatvių, kur nuo XVIII a. pradžios iki šio amžiaus 5 dešimtmečio stovėjo Šv.Jono bažnyčia. Pagrindinis darbų tikslas buvo aptikti bažnyčios pamatus, pagal juos nustatyti bažnyčios dydį, pamatų įgilinimą. Dvejų metų laikotarpiu ištirtas 205,6 m^2 plotas su 3,3 m storio kultūriniu sluoksniu.

Darbai pradėti ŠR sklypo dalyje, kur jau 40-100 cm gylyje aptikti Š ir

R pastato kampai su kontraforsais bei presbiterijos pamatai prie ŠR sienos pamatų. Jų ilgis 25 m. Pamatams naudoti lauko rieduliai su griuvenomis, rišti baltos spalvos kalkių su smėliu skiediniu. Pamatų plotis 1,6-2 m.

Už 44 m nuo R kampo aptiktas jų P kampas. PR ir PV sienų plotis 2,2-2,6 m. Maždaug 6,4 m į ŠV nuo P kampo prasidėjo stačiakampio bokšto pamatai. Jo dydis 7,2-7,4x12-12,2 m. Pamatų plotis 2,3-2,5 m. Pamatų apačia pasiekta 2,2-2,6 m gylyje. Prie jų rasta XVI-XIX a. radinių. Tyrinėjimų metu aptikti 6 apardyti palaidojimai ir gausybė žmonių kaulų iš suardytų kapų. Mirusieji laidoti lentiniuose karstuose, galva į V arba ŠV. Rankos sudėtos ant krūtinės ar dubens kaulų. Dviejuose kapuose rasta sagų ir 1823 m. sidabrinis šilingas. Palaidojimai datuojami XVIII-XIX a.

Šv.Jono bažnyčios pamatai buvo įkasti į XVII a. kultūrinį sluoksnį, kuriame, be šiam laikotarpiui būdingų radinių, plote Nr.1 atidengtas 42 cm pločio plytų sienos fragmentas, orientuotas R-V kryptimi, su 1,56x1,15 m dydžio krosnies padu (?) iš plytgalių. Plote Nr.2 aptiktos karkasinio pastato sienos plotis 60 cm. Ji orientuota ŠV-PR kryptimi. Sienos užpildui naudotos plytos ir lauko rieduliai, rišti priemoliu. Atidengti fragmentai datuojami XVII a. viduriu-antrąja puse.

Giliau esančių XVI a. pabaigos-XVII a. pirmos pusės pastatų išliko tik fragmentai. Jų konstrukcija karkasinė. Šalia pastatų plote Nr.1 užfiksuotos ir tvoros. Pirmoji - pynučių, žymėjusi sklypų ribas ŠV-PR kryptimi. Antroji - stulpinės konstrukcijos tvora, orientuota ŠR-PV kryptimi.

Užstatymo liekanų, kurias būtų galima datuoti XVI a. pirmąja puse-viduriu, neaptikta.

Audronė Šapaitė

Kriukų bažnyčios šventoriaus kapinių tyrinėjimai 1994 metais

Nugriautos Kriukų bažnyčios (Joniškio r.) vietoje buvo kasama pamatų duobė naujai bažnyčiai. Šiame plote rastos kaimo kapinaitės. 1994 m. jas tyrinėjo ŠAM. Iškasta 610 m^2 dydžio perkasa, aptikti 125 griautiniai kapai.

Visame perkasos plote iki 70-105 cm gylio tęsėsi tamsios maišytos